

Πο. Νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γε σὲ καλῶς λέγεις. Α
Κάμοι δοκεῖ. Πφ. τί δ' αὖ σὺ φῆς. Τρ. ναβασσα-
ξέυ.

Πφ. Ορᾶς, ἐπαυεῖ χ' ἑδῶ. ἔπεσον νυῶ ἐπ
Ακούσαθ' ὄσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
Εἰ μὴ τις ἀνδ' εὐφρόνων ἱερεῖον τῶ θεῶ
Εὐξάμενθ', εἴτα δευροφίζηται λέγων.
Μενετοὶ θεοί. καὶ μὴ ποδιδῶ, μισήτιαν
Αναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέριδῶ τῶ ξό-
πῳ;

Πειδ. Οταν δευροφίξ ἀργυρίδιον τύχη
Ανδ' εὐφρος δῶετ' ἢ κατῆται λέμενθ'.
Καταπλάμενθ' ἵκνηθ' ἀρπύσας λάθρα
Πεσβάποιν δυοῖν πικρῶ αἰοίσθ' τῶ θεῶ.
Ηρακλ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψι-
φίζοιμι

τοῦτοίς ἐγώ. Πο. τὸν Τριβαλλόν γε νυῶ ἔεθι.
Ηρακλ. Ο Τριβαλλός, οἰμῶζεν δοκεῖ σοι; Τρ. C
σαυνάα

Βακταειμεῦσα. Ηρακλ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. Εἴπιν, δοκεῖ σφῶν, ταῦτα κάμοι σωδοκεῖ.
Ηρακλ. Οὐδ' εἰ, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τῶ σκῆπτρου
πίε.

Πει. Καὶ νῆ Δι' ἔτερόν γ' ἔστιν, εἰ μὴ δῶν ἐγώ.
Τὴν μὲν γδ Ἡραν, ὠδρα δὲ δῶμα τῶ Διί,
Τὴν ἢ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοί
Εκδοτόν ἔστιν. Πο. εἰ δευροφίξ ἔρεξ,
Απώμεν οἰκαδ' αὐδης. Πει. ὀλίγον μοι μέλει.
Μάχηρε, τὸ κατάχυσμα χεῖρ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρα. Ο δαίμόνι ἀνδ' εὐφρων Ποσειδόν. ποί φέρθ,
Ἡμεῖς πῶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Ποσει. Τί δ' αὖ ποιῶμεν; Ηρακλ. ὅ, π; δευρο-
λατῶμεθα.

Ποσει. Τί δ' ἔζυρ οὐκ οἶδ' ὄξ' ἀπατόμενθ'
πάλας;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν. ἴω γδ ἀποθάνη
Ο Ζεὺς ὠδραδὸς πούτοις τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσθ' σὺ. ἴω γδ ἀπαντα γίνεται
τὰ χεῖμαθ' ὅσ' ἀν' ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατ-
λίση.

Πειδ. Οἱ μοι ἄλλας γ' οἶόν σε δευροφίζηται.
Δεῦρ ὡς ἐμ' ἀποχωρήσον, ἵνα τί σοι φεῖσω.

Σχόλ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ.] ἴσ' ὁ Ποσειδῶν λέγει μη-
δέπω ἐμφανίως ἐαυτ'. καὶ γελῶς καθ' ἐαυτ' ὄμνυσι.
Ναβασσεῦ.] βαρβαρίων συγκατῆται ὁ βαρβαρος
θεός. αἱ γδ ἀσσημοφωναί, ἀντὶ συγκατάθεσεως,
Μενετῶ θεοί.] ἀνεξίκακοι καὶ ἐκ εὐθέως τιμαρῶ-
μενοι. ἀλλως. μένετοὶ θεοί, ἐκ ἀπατηλοῖ. ὅ
μόνιμοι καὶ βίβαιοι, ἐκ εὐξάπατητοι. μισήτιαν ἢ, οἱ μὲν
πῶ δευροφίξ, πῶ εἰς τῶ ἀφροδισια ἀκρασίαν, καὶ τῶ
πῶ σφυρὸν παχέια. εἰ μισήτη γυνῶ, ἔτως ἐξηγουῦται.
μήποτε μὲν τοῖ γυναικῶτερον ἔστιν, ἀπληστία δ' καὶ νυῶ
ἐμφαίνεται.

BISETVS. Ο τῶτων νῆς ὄδε. εἰ ἐάν οὐξάμενος
μὴ ποδιδῶ ὄθε ἱερεῖον, μισήτιαν, εἰ ταῦτα ἀναπράξομεν.
μέσση ἢ χάειν μισήτιαν, ἀντὶ τῶ μισήτιαν ἐξάφην.
Ἴωνες μὲν τοῖ τῶ κοινῶς δευροφίξ τῶ εἰα ἐκφέρεισι δευροφίξ τῶ ἰα.
ὅξ' ἀληθία, δελία, ἀντὶ τῶ ἀλήθεια, δελία. μισήτιαν

NEP. Per Neptunum, hac bene dicis.
Et mihi videtur. PI. Quid autē tu dicis? TRI:
naue satren,

PI. Vides? laudat hic alterum nunc adhuc,
Audite quantum nobis bonum faciemus.
Si quis hominum sacrum Deo onem post
Vouens, postea sophisticas dicens,
Tardi dei, & non soluam peccatum,
Recompensemus & hac. NEP. age videam
quomodo.

PI. Quando dinumerans argentulum conti-
gerit,
Homo hic vel sedet lotus,
Aduolans lectus rapiens clam,
Onium duarum precium referet Deo.

HER. Sceptrum reddere iterum confirmo
His ego. NEP. Triballum nunc interroga.

HER. Triballus lugere videtur tibi. TRI.
bene

Confirmo. HER. dicit bene dicere valde.
NEP. Si cui apparent vestrum hac, & mihi
simul apparent.

HER. Hic videtur facere hac scripti gratia.
PI. Et per Iouem alterum est, cuius memini ego.

Hanc quid enim Iunonem trado Ioui,
Illam autem reginam puellam mulierem mihi

Dandum est. NEP. non paces amas,
Abeamus domum iterum. PI. parum mihi cu-
ra est,

Coque infusionem oportet facere dulcem.

HER. O felix hominum Neptune quò por-
taris.

Nos de muliere vna pugnabimus?
NEP. Quid autem faciemus? HER. Quòd fa-
ciemus pacem.

NEP. Quòd ò prae non scis deceptus diu?
Ladis autem tu teipsum, si autē mortuus fueris

Iupiter, tradens his tyrannidem,
Pauper eris tu. tui enim omnes sunt

Res quascunque Iupiter moriens reliquerit.

PI. Hei mihi miser, qualiter te circumuenit,
Huc ad me accede, ut aliquid tibi dicam.

Ε δ' ἔλεγον τῶ κατωφερῆ, εἰ πῶ τῶ μίθες, ἀλλὰ πῶ τῶ
μισήτιαν, τὸ γδ μίθες ἀπαθῆν ἔστι τῶ μιανεῖται, ὁ γδ
μισήτιαν, μεμόνω, καὶ ἀμιγῆς ἔστιν, ἀλλ' οἶονε μισήτιαν
τινα ἔστιν, ὁ καὶ βέλτιον. εἰ τὸ ἐν παροιμίας ἢ μίθες λεγό-
μενον, πῶ σφυρὸν παχέια μισήτη γυνῶ καὶ τῶ τῶ σφ-
ρηστῶ δοκεῖ, μισήτιαν ἢ ἠπορνεία, ἐν Πλούτῳ,

Καὶ τῶ τῶ τοίνυ εἰ ἔνεκεν μισήτιαν
Αἰτῆν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐκ ἐκ.
καὶ μισήτιαν ὁ εἰς τῶ στωσῆς εὐπέ, φορος, μετὰ φορεμῶς
ἢ καὶ μισήτιαν πῶ ἀπληστίας λέγεται.

Σχόλια. Ο Τριβαλλός.] ἀντὶ τῶ Τριβαλλέ, καὶ
ἐρώτησιν ἢ ὁ λόγος, δέον ἢ εἰπεῖν, δοκεῖ σοι σιωθῆσαι. ὁ
Τριβαλλός ἢ, οἶονε τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι τοῦτο. πῶ θανατῶς
δὲ εἰδῆσαι καὶ τοῖς βαρβάροις διαλεγομένοις πῶ
χεῖματι ἐσσοῦδ' ἀσμηλῶς λαισορεῖν ἢ κατὰ ῥῶσθαι.